

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

OSBORNE, MARY POPE

Pericol în Arctica / Mary Pope Osborne ; il. de Sal Murdocca ; trad. și adapt.: Cristina Miron. - Ed. a 2-a. - Pitești : Paralela 45, 2018
 ISBN 978-973-47-2812-1

I. Murdocca, Sal (il.)

II. Miron, Cristina (trad. ; adapt.)

821.111

Mary Pope Osborne

Magic Tree House #12. Polar Bears Past Bedtime

Text copyright © 1998 by Mary Pope Osborne

Cover art and illustrations copyright © 1998 by Sal Murdocca

This translation published by arrangement with Random House Children's Books, a division of Random House, Inc.

Magic Tree House® is a registered trademark of Mary Pope Osborne, used under license.

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

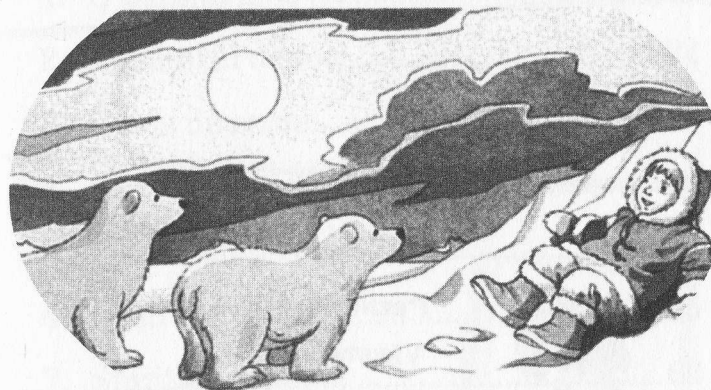
www.edituraparelela45.ro

12

PORTALUL MAGIC

PERICOL ÎN ARCTICA

Ediția a II-a

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de Sal Murdocca

Traducere din limba engleză de Cristina Miron

Editura Paralela 45

Jack

PRENUME: Jack

VÂRSTA: 8 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: serios și studios, iubește foarte mult cărțile, pe care le citește cu nesăț; asta îl ajută de foarte multe ori să iasă din situații periculoase.

Annie

PRENUME: Annie

VÂRSTA: 7 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: curioasă și zburdalnică, nu ratează nicio ocazie de a-și atrage fratele în aventuri, fără să-i pese de pericole; comunică foarte bine cu animalele.

Capitole

Prolog	11
1. O bufniță albă	15
2. Vânătorul de foci	24
3. Câinii de sanie.....	31
4. Casa de zăpadă	39
5. Doi ursuleți rătăciți.....	48
6. Urșii zburători.....	55
7. Spiritul urșilor	62
8. Ghicitoarea dezlegată	67
9. Încă o ghicitoare!.....	71
10. Maeștri bibliotecari.....	81

1

O bufniță albă

Bu-hu-hu!

Sunetul ciudat pătrunse prin fereastra deschisă. Jack deschise ochii. În cameră era întuneric.

Sunetul se auzi iarăși: Bu-hu-hu!

Băiețelul se ridică în capul oaselor și aprinse veioza. Își puse ochelarii, apoi luă lanterna de pe masă și o aprinse, îndreptând-o spre fereastră.

O bufniță albă ca zăpada stătea afară, pe creanga unui copac.

— Bu-hu-hu! făcu iar bufnița. Ochii ei mari și galbeni străluceau în lumină.

„Parcă mi-ar vorbi“, își spuse Jack în sinea lui. „Oare e mesagera zânei Morgan, cum au fost iepurele și gazela?“

Un iepure cu picioare lungi și o gazelă îi conduseseră pe Jack și Annie la căsuța fermecată în ultimele lor două aventuri. Bufnița insistă: Bu-hu-hu!

— Nu te mișca din loc, îi spuse Jack. Mă duc să o aduc pe Annie.

Annie avea darul de a înțelege limba animalelor. Jack se dădu jos din pat și alergă până în camera surorii lui. Fetița dormea dusă.

Jack fu nevoit să o zgâlțâie ca să o trezească.

— Ce-i? spuse ea buimacă.

— Vino repede în camera mea! șopti Jack. Cred că Morgan iar ne-a trimis un semn.

Annie sări din pat și dădu buzna în camera lui Jack.

Bufnița albă ca zăpada era tot acolo, cocoțată în fața ferestrei. Clipi din nou și făcu iar: Bu-hu-hu! Apoi își desfăcu aripile și-și luă zborul în noapte.

— A venit după noi, spuse Annie.

— Asta zic și eu. Ne îmbrăcăm și ne întâlnim jos.

— Nu, n-avem timp ! Plecăm în pijamale! Bufnița a spus: *imediat!*

— Măcar să-mi pun tenișii în picioare.

— Da, și eu.

Annie se întoarse în camera ei.

În acest timp, Jack se încălță și își puse carnetelul și creionul în rucsac, apoi luă lanterna și coborî scările în vârful picioarelor. Annie îl aștepta la ușa de la intrare.

Copiii se strecurară afară fără niciun zgomot.

Aerul nopții era călduț. Fluturi de noapte dansau în jurul becului de pe verandă.

— Mă simt ciudat în pijamale, mormăi Jack. Mă întorc să-mi iau niște haine ca lumea.

— N-avem timp, nu ți-am spus? Trebuie să plecăm *imediat!* Imediat!

Fetița sări de pe scara verandei și traversă curtea întunecată. Jack bombăni. „De unde știe Annie exact ce a zis bufnița?” se întrebă el. Totuși, nu voia să rămână în urmă, așa că alergă după ea.

Luna le lumina drumul pe stradă. Când intrară în pădurea din Frog Creek, Jack aprinse lanterna.

În fasciculul de lumină, ramurile semănau cu niște brațe lungi care se întindeau spre ei.

Bu-hu-hu!

— Ah! făcu Jack tresărind.

— Stai liniștit, e doar bufnița albă, spuse Annie. E pe undeva, pe-aproape.

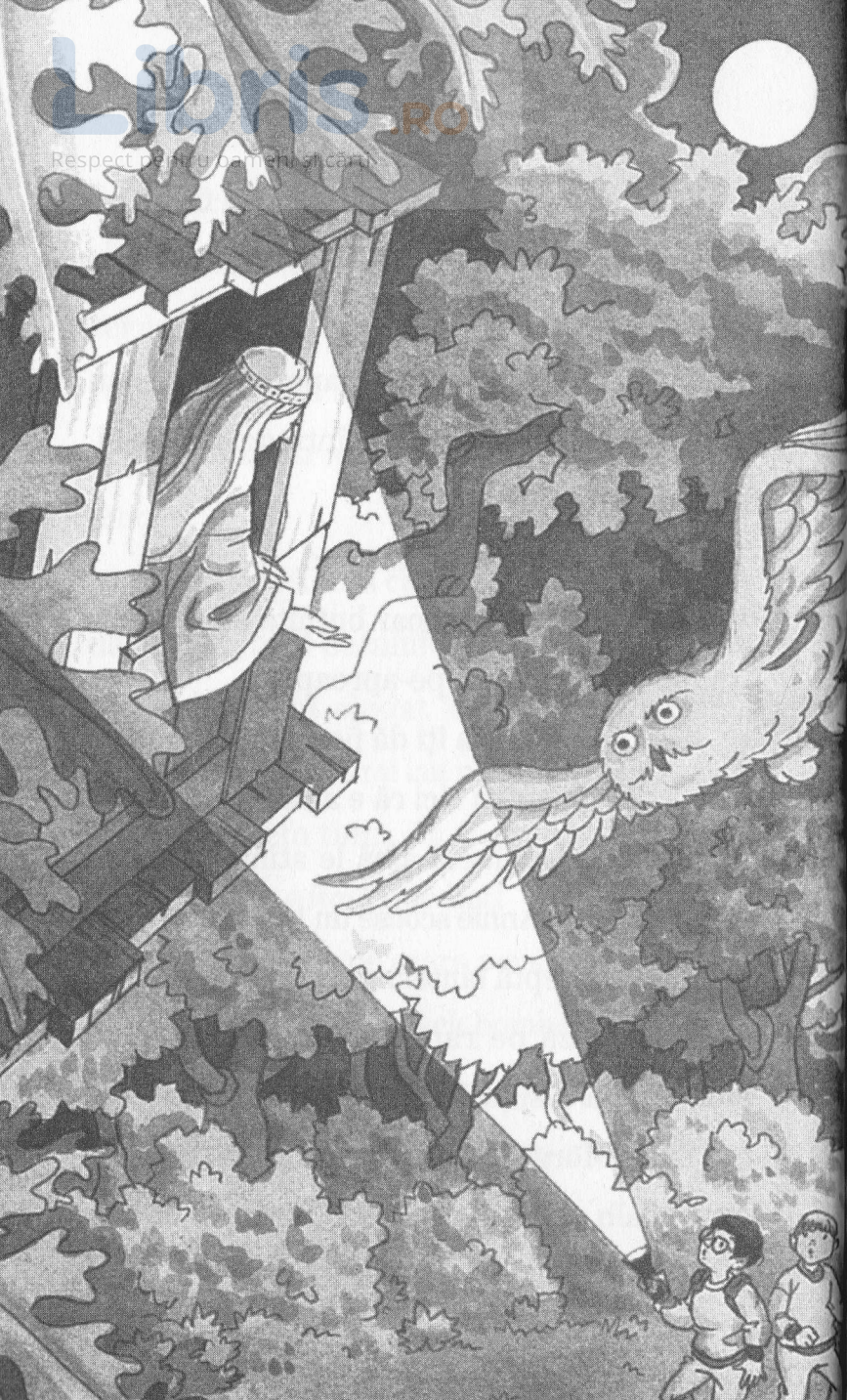
— Pădurea asta îți dă fiori, mormăi Jack.

— Da, noaptea zici că e altă pădure...

Deodată, o siluetă albă le atinse capul cu vârful aripilor. Annie scoase un țipăt.

Jack îndreptă lanterna spre pasărea albă, care se așeză pe ramura unui stejar înalt, chiar lângă căsuța fermecată!

Zâna Morgan apără la fereastră. Părul ei lung și alb strălucea.

— Bună seara, copii! Urcați degrabă!

Jack și Annie urcară unul în spatele celuilalt scara de frânghie.

Zâna îi aștepta, ținând în mână trei pergamente. Pe aceste suluri erau scrise trei cuvinte cu litere de aur: răspunsurile la primele trei ghicitori străvechi.

— Ați călătorit în adâncul oceanului, în Vestul Sălbatic și în Africa, spuse zâna. V-a mai rămas o singură enigmă de dezlegat. Sunteți gata pentru a patra aventură?

— Da! spuseră Jack și Annie în cor.

Morgan scoase din faldurile rochiei al patrulea sul de hârtie și i-l înmână lui Annie.

Fetița întrebă:

— După ce dezlegăm și această ultimă ghicitoare, vom deveni Maeștri Bibliotecari?

— Și vom aduna cărți călătorind prin timp și spațiu? întrebă și Jack.

— Cam așa ceva... răspuse Morgan surâzând.

Înainte ca Jack să apuce să întrebe ce înseamnă asta, Morgan scoase o carte și i-o înmână spunând:

— Cartea asta vă va călăuzi în ultima călătorie!

Jack și Annie se aplecară pentru a vedea titlul cărții:

AVENTURI ÎN ARCTICA

— Arctica? spuse Jack îngrijorat. Dar... o să înghețăm de frig acolo!

Morgan surâse:

— Nu-ți fie frică. Am să trimit pe cineva în întâmpinarea voastră.

— În întâmpinarea noastră? Pe cine?

Annie pusese deja degetul pe imaginea din carte, care reprezenta o banchiză scânteiitoare. Fetița rosti:

— Ne dorim să ajungem aici!

— Stai un minut! strigă Jack disperat. Suntem în pijamale, iar acolo...

Bu-hu-hu! făcu bufnița albă, parcă amuzată.

Și înainte ca Jack să mai apuce să-și termine propoziția, vântul porni să bată și căsuța magică începu să se învâртеască.

Din ce în ce mai repede.

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.